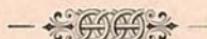

Бързо грабнова кошницата, натурва въ нея хлѣбъ, ястие, кърпи, едно шише съ студена вода. Послѣ обува чорапитѣ и обувките си, стѣгнава си дрѣшките, възпрѣтва си рѣжаките, туря си шапката, взема въ една рѣшка кошницата — въ друга единъ чадъръ и тръгва къмъ полето.

Драгомирче намѣрилъ родителите си тѣкмо, когато тѣ вече привѣршили своята работа. Всички седнали да си починатъ и си хапнали най-сладко, защото всѣки се радвалъ. Драгомирче се радвалъ, че помогналъ на родителите си, а бабичата и майката се радвали, че иматъ такова добро дѣте.

Лакомата лисица.

(басня).

Една лисица трѣгнала една ношъ къмъ селото да тѣрси храна. Въ пѫтя си думала: „Ако намѣря кокошки, ще си занеса много, че да не идвамъ скоро.“ Приближила тя до единъ дворъ. Куче нѣмало вътрѣ. Погледнала — курникътъ стои отворенъ, и тя хопъ вътрѣ. Кокошки имало много. Горките, като не виждали ношъ, не усѣтили какъ лисицата ги издушила една по една. Лисицата натрупала цѣлъ купъ мъртви кокошки.

Награбила въ уста толкова много кокошки, че едва виждала напрѣдъ си. Върви тя и мисли, кждѣ ще спрѣ да похапне.